REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ilica-Selska, Ilica 207

Poslovni broj: 5. K-1690/2025-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski kazneni sud u Zagrebu po sucu pojedincu Maji Ivanović, uz sudjelovanje Manuele Tolić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optužene Kristine Muratović, zbog kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24.; dalje: KZ/11.), u povodu optužnice Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu poslovni broj KO-DO-1053/2025. od 14. srpnja 2025., nakon održane javne rasprave održane 30. rujna 2026. u nazočnosti savjetnika Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu Domagoja Jakopeca, optuženice osobno uz braniteljicu, odvjetnicu Mihaelu Vilus, 5. listopada 2026. objavio je, a dana 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I Optužena Kristina Muratović, OIB: 62905123643, kćer Hakije i Fatidže, rođene Muratović, rođena 27. svibnja 1995. u Zagrebu, državljanka Republike Hrvatske, s prebivalištem u Zagrebu, Zelenički put 18 i boravištem u Republici Njemačkoj, Strasse des Friedens 70, 06217 Merseburg, zaposlena, sa mjesečnim primanjima od oko 600,00 eura, pismena, sa završenom osnovnom školom, udana, majka troje mlt. djece, bez imovine, ne vodi se drugi kazneni postupak, kazneno neosuđivana, prekršajno kažnjavana

k r i v a j e

što je:

- 18. svibnja 2025. oko 21:30 sati, u Zagrebu, Vukomerečka cesta 89, na parkiralištu tvornice Gredelj, prvotno verbalno napala žrtvu Fabriciju Kurilić Marinac, suprugu njezinog bivšeg supruga Romana Marinca, pri čemu ju je objeručke vukla rukama za kosu, a kada je Fabricija Kurilić Marinac ušla u osobno vozilo, u namjeri da je ustraši rekla joj „Ubit ću te, bit će krvi“, a koje riječi i ponašanje je kod Fabricije Kurilić Marinac izazvalo osjećaj straha za njezin život i sigurnost,

- d a k l e, drugome ozbiljno prijetila da će ga usmrtiti,

- čime je počinila kazneno djelo protiv osobne slobode - prijetnjom - opisano i kažnjivo po članku 139. stavku 2. KZ/11.

II Na temelju članka 139. stavka 2. KZ/11. optužena Kristina Muratović se

o s u đ u j e

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI

III Na temelju članka 56. KZ/11. optuženoj Kristini Muratović se

i z r i č e

UVJETNA OSUDA

te se određuje da se kazna zatvora na koju je osuđena neće izvršiti ako optužena Kristina Muratović u vremenu provjeravanja od 2 (dvije) godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo.

IV Na temelju članka 54. KZ/11. optuženoj Kristini Muratović se, u slučaju opoziva uvjetne osude, u kaznu zatvora na koju je osuđen ima uračunati vrijeme oduzimanja slobode od 18. svibnja 2025. u 23,00 sati do 19. svibnja 2025. u 20,04 sati.

V Na temelju članka 148. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine", broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26.; dalje: ZKP/08.) optužena Kristina Muratović dužna je naknaditi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 6. ZKP/08. u paušalnom iznosu od 200,00 eura, a koji trošak je dužna platiti u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

1. Uvodno citiranom optužnicom broj poslovni broj KO-DO-1053/2025. od 14. srpnja 2025., Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu optužilo je Kristinu Muratovič za počinjenje kaznenog djela protiv osobne slobode, prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11. na način kako je to opisano u izreci presude.

2. Pozvana da se očituje o osnovanosti optužnice optužena Kristina Muratović izjavila je da se ne smatra krivom za počinjenje kaznenog djela stavljenog joj na teret optužnicom.

3. Tijekom dokaznog postupka pregledana je i pročitana sljedeća dokumentacija, odnosno isprave i to pročitani su i to službena zabilješka o dojavi III. Policijske postaje Zagreb, Policijska uprava zagrebačka, od 18. svibnja 2025., zapisnik o zaprimanju kaznene prijave III. Policijske postaje Zagreb, Policijska uprava zagrebačka, od 19. svibnja 2025., samo u dijelu tko je podnio kaznenu prijavu, te vrijeme i mjesto podnošenja, Zapisnik od 3. travnja 2024., Zapisnik od 6. studenog 2024., optužnica OKDO Zg od 18. veljače 2026. broj Ko-DO-324/2026., medicinska dokumentacija za Kristinu Muratović, prijava HZSR od 21. svibnja 2025., zapisnik HZSR od 21. svibnja 2025., od 3. lipnja 2025.,od 6. studenog 2024. i 5. studenog 2024., e-mail komunikacija (listovi 130-137 spisa, listovi 140-141 spisa), dopis OŠ Borovje od 8. studenog 2024.

klasa: 602-01/24-08/10, urbroj: 251-435-24-04-2, dopis OŠ Borovje od 7. svibnja 2024. klasa: 602-01/24-08/01, urbroj: 251-435-24-04-15, izjava sastavljena 3. travnja 2024. u područnom uredu Zagreb, preslika poruka (listovi 151-163 spisa), fotografije (listovi 164-154 spisa), poruke datirane 2. svibnja 2025. i 13. svibnja 2025., rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 28. svibnja 2019. broj R1 Ob-1028/19-5 kao i preslika poruka od 2. svibnja 2025. te 13. svibnja 2025. predane na raspravi

3.1. Na temelju članka 431. stavka 1. točke 7. ZKP/08. pročitani su zapisnici o ispitivanju oštećene Fabricije Kurilić Marinac sa rasprave od 7. srpnja 2026. (list 117-119 spisa) te svjedoka Romana Marinca sa rasprave od 7. srpnja 2026. (listovi 119-120 spisa), a na kraju dokaznog postupka pročitani su izvod iz KE (sa lista 80-81 spisa) i izvod iz PE (sa lista 78-79 spisa) za optuženika.

4. U svojoj obrani danoj na kraju dokaznog postupka optužena Kristina Muratović navela je da je u ponedjeljak tijekom svibnja 2025. godine poslala poruku Romanu Marincu da će u petak ujutro preuzeti njihova sina Dominika, s čime se on suglasio. Međutim, u petak ujutro tijekom putovanja pokvario im se automobil, zbog čega je Romana porukom obavijestila da će kasniti te da će Dominika preuzeti njezin brat Kristijan. Romano se tome usprotivio, navodeći da njezin brat ne može preuzeti Dominika te zatražio da mu javi kada će doći. Upitala ga je može li Dominika preuzeti navečer, s obzirom na kašnjenje, ali on ni na to nije pristao. Potom je predložila da ga preuzme u subotu u 10,00 sati, na što je Romano odgovorio da ima obveza i da se ne može prilagoditi. Konačno su se dogovorili da će Dominika preuzeti kod Gredelja u 15,00 sati. Na dogovoreno mjesto stigli su Romano i Fabricija, dok je s njom bila njihova zajednička kći Patricija. Susret je protekao u najboljem redu, svi su se međusobno pozdravili, a Dominik je bio vrlo sretan što je došla po njega. Navela je da joj je Dominik, nakon što su krenuli, počeo govoriti kako su mu Romano i Fabricija govorili da ga ona ne želi, da ga nije nazvala, da ga ne želi čuti i da se ne raspituje za njega. Spomenuo je i da mu se nije javila za rođendan, na što mu je odgovorila da to nije točno jer ga je nazvala za rođendan te mu je namjeravala dati i poklon. Nakon preuzimanja Dominika odlučili su zajedno otići u Maksimir, i to ona, njezin sadašnji suprug, Patricija, Emilija, koja je kći njezina sadašnjeg supruga i nje, te Dominik. Ondje su proveli ugodno zajedničko vrijeme, nešto pojeli te otišli i u Amazingu. Dominik je bio vrlo sretan te ju je zamolio da i sljedeći tjedan provedu zajedno, na što mu je odgovorila da svakako mogu ako se njegov otac s time suglasi. Nadalje je navela da su se sljedećeg dana, u nedjelju, probudili kasnije, oko 11,00 sati, kada je Dominik predložio odlazak na bazene u Tuheljske toplice. Budući da su Tuheljske toplice bile udaljene, bila je svjesna da neće imati dovoljno vremena, pa je Romanu poslala poruku s prijedlogom da ondje odu, na što je on pristao. Prilikom povratka nastala je velika prometna gužva te je shvatila da će zakasniti na dogovorenu primopredaju Dominika, zbog čega je Romana porukom obavijestila da će kasniti i da bi kod Gredelja trebali stići oko 21,00 sat. Međutim, tijekom povratka Dominik se sjetio da su neke njegove stvari ostale kod njih kod kuće, zbog čega su odlučili svratiti po njih, o čemu je također obavijestila Romana. Zbog toga su se zadržali otprilike dodatnih 15 minuta. Dok su se spremali krenuti prema Gredelju, uočila je propuštene pozive Romana, koji joj je, nakon što ga je nazvala, rekao da će biti problema ako ne dođe za pet minuta. Zbog toga je bez osobnih dokumenata, mokre kose, sjela s Dominikom u automobil i krenula prema Gredelju, gdje je na parkiralište stigla oko 21,35 sati. Navela je da je, nakon dolaska, s Dominikom krenula prema Gredelju te da joj je bilo hladno, zbog čega je

ruke držala u džepovima. Čim je ugledala Romana i Fabriciju, ispričala im se zbog kašnjenja. Međutim, prema njezinim navodima, Fabricija je bez ikakvog povoda agresivno krenula prema njoj, unijela joj se u lice te joj govorila da se nema što ispričavati, da Dominik nije njezino dijete i da ga je trebala dovesti ranije, u 20,00 sati. Pritom joj je govorila: „Nemoj da te ubijem i prebijem“, nakon čega se iznenada zaletjela prema njoj, udarila je šakom u glavu te desnom nogom u lijevo rebro. Nastavila joj je govoriti da će joj polomiti kosti, proliti krv i da će ih ubiti. Tada se umiješao Romano, koji je Fabriciju smjestio u automobil. U međuvremenu su optuženoj iz džepa ispali ključevi te je, kada ih je krenula podignuti, Fabricija ponovno izašla iz automobila, krenula prema njoj, udarila je šakom u glavu dok se nalazila na podu te ju počela čupati za kosu. Romano je Fabriciju ponovno ugurao u automobil, nakon čega je optužena rekla da će pozvati policiju. Međutim, Fabricija je ponovno izašla iz automobila i nastavila joj prijetiti da će je ubiti i pobiti, govoreći Romanu: „Pusti me da ju ubijem.“ Istaknula je da na mjesto događaja nije došla radi svađe, već je samo zakasnila s povratkom Dominika, dok je Fabricijino ponašanje bilo agresivno i nije prestajalo. Zbog toga je odlučila otići u policiju te je prethodno telefonski kontaktirala policijske službenike, koji su joj rekli da dođe u policijsku postaju. Po dolasku u postaju rekli su joj da pričeka, ali je, budući da kod sebe nije imala osobnu iskaznicu, nisu ispitali, nego su joj rekli da čeka vani, što je i učinila. U tom trenutku pojavila se Fabricija, koja je došla s Dominikom te je, prema tvrdnjama optužene, policiji dala lažnu izjavu da ju je optužena napala. Optužena se potom vratila u policijsku postaju, gdje su je, prema njezinim navodima, policijski službenici počeli vrijeđati na nacionalnoj osnovi, govoreći joj da je Romkinja i da laže, nakon čega su je zbog Fabricijine izjave pritvorili. Navela je da joj je tijekom boravka u pritvoru bilo vrlo loše, osobito zbog udaraca koje je zadobila od Fabricije, zbog čega je policijska službenica pozvala hitnu medicinsku pomoć radi pregleda te je primila infuziju. Imala je hematome na glavi i modrice na nogama i rebru. Sljedećeg dana odvedena je na ispitivanje u vezi s predmetnim događajem. Izričito je porekla da je Fabriciji uputila bilo kakve prijetnje, bilo kod Gredelja bilo u policijskoj postaji, kao i da ju je udarila. Istaknula je da je bila sama, dok su Romano i Fabricija bili zajedno, zbog čega im se ne bi usudila ništa govoriti jer su joj mogli nešto učiniti. Također joj je bilo neobično što se Fabricija tijekom boravka u policijskoj postaji smijala, pila kavu i ponašala kao da se ništa nije dogodilo, dok je ona bila pritvorena i osjećala se loše te je nitko nije obišao. Navela je da je naknadno saznala kako je Fabricija imala poznanstvo u policiji. Izrazila je žaljenje zbog cijelog događaja, ponovila da nikome nije došla prijetiti te iznijela mišljenje da su Romano i Fabricija sve učinili kako bi joj oduzeli skrbništvo nad djetetom.

4.1. Na posebno pitanje braniteljice optuženica je odgovorila da prije predmetnog događaja Dominika nije vidjela dvije i pol godine. Navela je da joj Romano i Fabricija nisu dopuštali kontakt sa sinom, iako je stalno nudila da ga vozi na treninge, liječničke preglede i druge obveze, ali su oni uvijek pronalazili izgovore i nisu joj to omogućavali. Takvo njihovo postupanje redovito je prijavljivala Centru za socijalnu skrb, odnosno socijalnoj radnici Željki Mazin, no bilo je teško nešto poduzeti jer su Romano i Fabricija mijenjali adrese, bili nedostupni te se s njima nije moglo stupiti u kontakt. Pojasnila je da je do ponovnog susreta sa sinom došlo nakon što je socijalna služba došla do podataka o školi koju Dominik pohađa i Romanova broja mobitela. Socijalna radnica uputila ju je da ode u školu i na adresu na kojoj Dominik živi, što je i učinila, ali joj ni tada nisu omogućili kontakt s djetetom, pri čemu je osobito Fabricija burno reagirala. O svemu je obavijestila policiju i socijalnu službu, koja je potom opomenula Romana.

Prema njezinu mišljenju, Romano je, svjestan da više ne može uskraćivati susrete s djetetom jer bi protiv njega mogao biti pokrenut postupak, odlučio stupiti s njom u kontakt, nakon čega su dogovorili da će Dominika preuzeti u svibnju 2025. godine. O predmetnom događaju također je obavijestila Centar za socijalnu skrb te nakon tog događaja više nije vidjela Dominika. Ponovila je da tijekom sukoba nije čupala Fabriciju za kosu.

4.2. Na posebno pitanje zastupnika optužbe optuženica je odgovorila da je postojala sudska odluka kojom su bili uređeni susreti i druženja s djecom te je kao dokaz predala rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 28. svibnja 2019., poslovni broj R1 Ob-1028/19-5. Navela je da je od 2021. godine živjela u Njemačkoj, pa tako i tijekom razdoblja od dvije i pol godine u kojem nije viđala Dominika. Tijekom tog vremena stalno se obraćala Centru za socijalnu skrb radi izmjene odluke o susretima i druženju s Dominikom, ali nije pokrenula sudski postupak. U navedenom razdoblju dolazila je u Hrvatsku, primjerice u siječnju, svibnju i tijekom ljeta, pri čemu bi ostajala po 15 dana ili mjesec dana, ali joj, prema njezinim tvrdnjama, nisu dopuštali da vidi Dominika. U odnosu na sam događaj dodatno je pojasnila da je, dok ju je Fabricija napadala, cijelo vrijeme držala ruke u džepovima te ju je u jednom trenutku samo odgurnula od sebe, ali nije poduzimala nikakve druge radnje niti joj je prijetila. Kada su joj ključevi pali na pod i kada ih je pokušala podignuti, Fabricija ju je udarila šakom u glavu, čupala za kosu i vukla, nakon čega ju je Romano odmaknuo od nje i smjestio u automobil. Navela je da se nakon prvog napada nije mogla odmah udaljiti jer se sve odvijalo vrlo brzo, a njihovi su automobili bili parkirani jedan pokraj drugoga. Nakon prvog napada ispali su joj ključevi, a Fabricija je ponovno krenula prema njoj. Kada je napokon uspjela sjesti u automobil, Fabricija je i treći put izašla iz svojeg automobila i krenula prema njoj. Istaknula je da Fabriciji ništa nije govorila, osim da će pozvati policiju, jer je znala kakvi su. Na kraju je navela da je od zajedničkih poznanika čula kako Fabricija ima nekoga u policiji te da je, dok se nalazila u ćeliji, iz obližnje prostorije čula Fabriciju kako se smije i pije kavu.

5. Tijekom ovog postupka ispitana je oštećena Fabricija Kurilić Marinac te svjedok Romano Marinac, te je pročitana materijalna dokumentacija i pregledane su fotografije predane od strane optuženice.

6. Svjedokinja Fabricija Kurilić Marinac navela je da joj je bilo poznato zbog čega je pozvana svjedočiti te da se događaj o kojem je već ranije iskazivala dogodio u svibnju 2025. godine, prilikom primopredaje djeteta Dominika na parkiralištu Gredelj, gdje su bili prisutni njezin suprug Romano Marinac, Kristina Muratović i ona. Pojasnila je da je prvotni dogovor bio da Kristina dođe u petak i javi im se radi primopredaje Dominika, međutim, tijekom cijelog dana nije se javila, već je to učinila tek oko ponoći, kada joj je svjedokinja rekla da Dominik spava i da to nije primjereno vrijeme za njihov susret. Stoga su dogovorili da se Kristina i Dominik susretnu u subotu oko 14,00 ili 14,30 sati u City Centru, a ta je primopredaja uredno protekla. Daljnji dogovor bio je da Kristina vrati Dominika u nedjelju oko 20,00 sati na isto mjesto, međutim, nije došla u dogovoreno vrijeme, već tek oko 22,00 sata. Navela je da se sve odvijalo na parkiralištu Gredelj kod City Centra, gdje se Kristina počela svađati s Romanom, nakon čega je u jednom trenutku nasrnula na svjedokinju, govoreći joj da se ne petlja, te ju počela vući za kosu i udarati. Pojasnila je da ju je Kristina objema rukama vukla za kosu, a da je to počela činiti nakon što joj se svjedokinja obratila riječima da kasni.

Kristina joj je pritom govorila i da ona nije Dominikova majka, što je svjedokinja znala, ali je smatrala svojom dužnošću zaštititi dijete jer su već deset godina živjeli u zajedničkom kućanstvu. Romano je stao između njih, počeo odmicati Kristinu te je svjedokinju pomaknuo prema sjedalu automobila. Za to vrijeme Kristina je vikala „Ubit ću te“, „Sad ćete vidjeti“ i „Strpat ću te u zatvor“, pri čemu su te riječi bile upućene i svjedokinji i Romanu. Događaj je završio tako što su sjeli u automobil i otišli u Policijsku postaju Petrova, gdje ih nisu primili, nakon čega su otišli u Policijsku postaju Dubrava, koja je bila nadležna prema njihovu području stanovanja. Svjedokinja je nadalje navela da je s Romanom živjela deset godina, od čega su šest godina bili u braku, te da je Dominik svih tih deset godina živio s njima u zajedničkom kućanstvu. Imali su zajedničko dijete Nou, dok je ona imala i kćer Elenu, a svi su živjeli zajedno. Pojasnila je da su problemi s Kristinom započeli u studenome 2024. godine, kada su se preselili na adresu Dvorska 5b. Tom prilikom imali su određenu situaciju s Kristinom jer Dominik nije želio otići s njom. Navela je da su Policijskoj postaji Petrova podnijeli više prijava zbog drugih događaja povezanih s Kristinom, koja je, prema njezinim tvrdnjama, nasilno dolazila u njihovu kuću želeći odvesti Dominika. Također je navela da se dogodila situacija u Osnovnoj školi Borovje, gdje je Kristina napala njezino maloljetno dijete, a pretpostavljala je da je i Dominik bio zaključan te da je o tome postojala evidencija u školi. Bilo je i drugih situacija kada je Kristina dolazila pred njihovu kuću, zbog čega se njezina kći Elena prestrašila, pri čemu je Kristina izgovarala različite prijetnje u njihovu dvorištu i nasilno pokušavala odvesti Dominika. Istaknula je da su imali više takvih situacija s Kristinom i da su ih prijavljivali policiji.

6.1. Na posebno pitanje braniteljice optuženice svjedokinja je odgovorila da je Kristina viđala Dominika, primjerice prilikom njegove prve pričesti, za koju je smatrala da je bila 2021. ili 2022. godine. Istaknula je da Kristini nije priječila susrete s Dominikom. U odnosu na petak kada Kristina nije pravodobno došla po Dominika, navela je da je Kristina javila kako kasni zbog problema na putu, ali se nije sjećala da je predložila da Dominika preuzme njezin brat. Pojasnila je da je zajedno s Romanom otišla predati Dominika, iako je bilo točno da Dominik nije njezino dijete, jer se Dominik bojao prići Kristini, odnosno svojoj majci. Osim toga, zajedno su otišli na primopredaju jer su prethodno bili u Trnavi kod njezinih roditelja. Navela je da je Kristina javila kako neće stići u 20,00 sati, već tek oko 20,30 sati, a kao razlog kašnjenja navela je da su bili na bazenima. Prema iskazu svjedokinje, Kristina se zbog kašnjenja nije ispričala. Pojasnila je da se Kristina oko primopredaje Dominika ponekad dogovarala s njom, a ponekad s Romanom, jer s njim nije bila u dobrim odnosima, a s vremenom se počela obraćati i svjedokinji. Nije znala zbog čega se Kristina počela njoj obraćati oko primopredaje te je smatrala da bi o tome trebalo pitati Kristinu. Istaknula je da nije bilo problema oko primopredaje Dominika, da Kristini nije branila susrete s djetetom te da se nije predstavljala kao njegova majka. U odnosu na Kristinin dolazak u školu navela je da o razlozima njezina dolaska treba pitati Kristinu, budući da ona tada nije bila u školi jer je radila. U odnosu na događaj od 18. svibnja 2025. svjedokinja je izričito porekla da je Kristinu udarila šakom ili nogom te da joj je prijetila. Navela je da ju je samo odgurnula jer ju je Kristina vukla za kosu. Potvrdila je da se u vezi s istim događajem i protiv nje vodio kazneni postupak zbog nanošenja ozljeda.

6.2. Na posebno pitanje zastupnice optužbe svjedokinja je odgovorila da je Kristina imala dva brata te da Dominik ni s jednim od njih nije bio u kontaktu. Navela je da je Kristina, dok su se nalazili u Policijskoj postaji Dubrava, njoj i njezinu suprugu govorila

da će biti krvi, a pritom je bio prisutan i Dominik. Pojasnila je da je prijetnja da će biti krvi, koju je Kristina izrekla u policijskoj postaji, predstavljala nastavak prijetnji koje je prethodno izgovorila na parkiralištu Gredelj, gdje je također njoj i njezinu suprugu govorila da će biti krvi. Konkretno, nakon udaranja i povlačenja za kosu na parkiralištu Gredelj, u trenutku kada su ulazili u automobil, Kristina im je govorila: „Sad ćete vidjeti“, „Ubit ću vas“, „Strpat ću vas u zatvor“ i „Bit će krvi“.

6.3. Na dodatno pitanje braniteljice optuženice svjedokinja je odgovorila da, nakon što ju je suprug smjestio u automobil, više nije izlazila iz njega, već je ostala sjediti u automobilu s Dominikom.

7. Svjedok Romano Marinac naveo je da zna zbog čega je pozvan svjedočiti, ali da mu je bilo dosta cjelokupne situacije te da najradije ne bi sve ponovno iznosio jer za to nije imao vremena. Naveo je da mu se činilo kako su imali dogovor o primopredaji Dominika, pri čemu se nije mogao točno sjetiti kada je to bilo, ali mu se činilo da je Dominik predan u petak te da je moguće da je dogovor bio da se vrati u subotu. Međutim, smatrao je da je u subotu ujutro primio poruku od Kristine u kojoj ga je pitala može li Dominik ostati do nedjelje, kada bi ga vratila oko 21,00 sat, jer su namjeravali ići na bazene. Istaknuo je da je već prilikom prve primopredaje bilo problema, kao i prilikom svake prethodne, jer Dominik nije želio ići majci, za što je smatrao da je sama bila odgovorna. Pristao je da Kristina vrati Dominika u nedjelju oko 21,00 sat, ali joj je rekao da se pridržava dogovora, budući da je nije bilo dvije godine, a sada je očekivala da joj se svi prilagođavaju. Naveo je da je te nedjelje morao organizirati čuvanje malog djeteta, nakon čega su njegova supruga Fabricija i on, prema dogovoru, došli na parkiralište Gredelj kod City Centra, ali Kristine nije bilo te su je, koliko se sjećao, čekali do 22,00 sata. Zbog čekanja su bili frustrirani, a kada se Kristina pojavila, rekao joj je da je dogovor bio u 21,00 sat, na što je ona odgovorila da ne vidi u čemu je problem. Tada joj se obratila njegova supruga Fabricija, rekavši da je dogovor bio u 21,00 sat, što je očito uzrujalo Kristinu, koja je nasrnula na Fabriciju i počela je rukama vući za kosu. Svjedok je pokušao razdvojiti Kristinu od supruge te je suprugu smjestio u automobil da sjedne. Kada je Fabricija sjela u automobil, kao i Dominik koji je zbog cijele situacije vrištao, Kristina je vikala da će biti krvi, što je svjedoku posebno ostalo u sjećanju. Nakon toga krenuli su prema Policijskoj postaji u Petrovoj, kamo su pogrešno otišli, pa su ih ondje uputili u Policijsku postaju Dubrava. Kristina je, prema njegovim riječima, znala kamo treba otići te je već bila u Policijskoj postaji Dubrava, gdje je glumila žrtvu, a prethodno je pozvala svoju majku i tete. Kada su stigli, Kristina je bila uzrujana te im je nastavila ponavljati riječi „Bit će krvi“ i „Bit će pokolja“. Naveo je da je zbog tog događaja njegova supruga Fabricija tu noć provela u pritvoru. Nadalje je naveo da je Kristina viđala Dominika otprilike jednom u dvije godine te da su prilikom primopredaja uvijek nastajali problemi jer Dominik nije želio ići s majkom. Prisjetio se situacije kada je Kristina nenajavljeno došla na njihovu kućnu adresu, dok on nije bio kod kuće, ali je znao da Dominik nije želio izaći, da je vrištao i zvao ga da ga spasi. Kada je došao kući, rekao je Kristini da je očito kako dijete ne želi ići s njom te da ga ne može prisiliti na to. Naveo je i da je Kristina došla u osnovnu školu, gdje je osramotila Dominika, zbog čega su ga učitelji sakrili u kabinet te su ga morali izvesti iz škole protupožarnim putem. Te situacije nije prijavljivao jer je smatrao da će se odnosi s vremenom normalizirati, što se, međutim, nije dogodilo. Također je naveo da je, nakon pratnje i prilikom odvođenja na razgovor u dvorištu Policijske postaje Dubrava,

njegovu suprugu Fabriciju napao sadašnji suprug optuženice, zbog čega je policijski službenik morao intervenirati.

7.1. Na posebno pitanje braniteljice optuženice svjedok je odgovorio da su Kristina i on sastavili roditeljski plan o susretima i druženju s Dominikom, ali da je Kristina otišla u Njemačku, nakon čega je nije bilo dvije godine, a potom bi se javila istoga dana kada je željela vidjeti Dominika, čime se nije pridržavala roditeljskog plana. Istaknuo je da joj nikada nije onemogućavao susrete s Dominikom, koji je zbog cjelokupne situacije imao problema. Naveo je da ga je čak djelatnica Centra za socijalnu skrb tražila da podnese zahtjev kako bi preuzeo potpuno skrbništvo nad Dominikom. Dominik je prošao različite obrade u Kukuljevićevoj zbog situacije u školi, ali i zbog odnosa s majkom. U odnosu na prethodno opisani događaj u školi pojasnio je da se optuženica ondje pojavila na način koji je usporedio s dolaskom terorista, zbog čega je Dominik imao problema, a čak se dva puta potukao jer su mu se druga djeca rugala zbog majčina ponašanja. Svjedok je nadalje želio da se u zapisnik unese da su Kristina i on imali zajedničku kćer koju je Kristina, bez njegova znanja i potpisa, odvela izvan Republike Hrvatske. Naveo je da nije znao gdje se njihova kći nalazila te da je Kristina stalno smišljala izgovore o tome gdje je bila njihova kći. Na pitanje je li obavještavao Kristinu o Dominiku odgovorio je riječima „Majka ne postoji“.U odnosu na primopredaju Dominika povezanu s inkriminiranim događajem naveo je da je Kristina došla i s njihovom zajedničkom kćeri Patricijom, ali da tom prilikom nije tražio da Patricija ode s njim jer nije želio razdvajati brata i sestru. Kada je Kristina trebala vratiti Dominika u nedjelju, javila je da će kasniti deset minuta. Nakon što je stigla, nije se ispričala zbog kašnjenja. Naveo je da je toga dana i njegova supruga Fabricija otišla na primopredaju Dominika jer je to željela, a nije znao što bi drugo odgovorio na pitanje o razlozima njezina dolaska jer o tome nije razmišljao. Izričito je naveo da njegova supruga prilikom događaja nije prijetila Kristini. Pojasnio je da je imao prethodnih iskustava s Kristininom obitelji, za koju je tvrdio da su od njega izvukli novac te da su, prema njegovu mišljenju, bili spremni za svaku situaciju, navodeći da bi se, kada bi ih netko krivo pogledao, pojavili sa Schanzovim ovratnikom, već „mumificirani“. Istaknuo je da njegova supruga nije udarila Kristinu te da, nakon što je sjela u automobil, više nije izlazila iz njega.

7.2. Budući da se svjedok zbog proteka vremena nije mogao točno sjetiti svih izrečenih prijetnji, zastupnica optužbe predočila mu je dio njegova iskaza od 5. lipnja 2025., list 47, treći odlomak, trinaesti i četrnaesti redak, koji je započinjao riječima da je Kristina tada uputila ozbiljne prijetnje: „Sad ću vas pobiti, sad će poteći krv, ubit ću te, bit će krvi, pobit ću te!“. Na posebno pitanje zastupnice optužbe svjedok je odgovorio da je od događaja prošlo godinu dana te da se nije sjećao točnih riječi i nije ih mogao sa sigurnošću potvrditi, ali je bio siguran da je Kristina ponavljala da će biti krvi. Naveo je da je Kristina te riječi ponavljala i u policijskoj postaji, a da su ih izgovarale i njezina majka i tete.

8. Iz službene zabilješke o dojavi III. Policijske postaje Zagreb, Policijska uprava zagrebačka, od 18. svibnja 2025. proizlazi da je Kristina Muratović u 21:45 sati telefonom prijavila kako je napadnuta od strane bivše supruge svojeg partnera, Fabricije Kurilić Marinac, te da je događaj prijavila u III. policijskoj postaji Zagreb.

9. Iz zapisnika o zaprimanju kaznene prijave III. policijske postaje Zagreb od 19. svibnja 2025. proizlazi da je Fabricija Kurilić Marinac podnijela kaznenu prijavu protiv Kristine Muratović zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11.

10. Iz zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 3. travnja 2024. proizlazi da je Kristina Muratović navela kako ima narušene odnose s bivšom suprugom svojeg partnera, Fabricijom Kurilić Marinac, zbog nesuglasica oko djece i ostvarivanja roditeljske skrbi te da se osjeća ugroženo zbog njezina ponašanja

11. Iz zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 6. studenoga 2024. proizlazi da je Kristina Muratović izjavila kako ju je Dominik Marinac verbalno vrijeđao i prijetio joj, nakon čega je došlo do sukoba u koji se uključila policija, te da su odnosi između članova obitelji izrazito narušeni.
12. Iz optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu od 18. veljače 2026. proizlazi da se Fabriciji Kurilić Marinac stavlja na teret da je 18. svibnja 2025. oko 21:30 sati na parkiralištu tvornice Gredelj u Zagrebu fizički napala Kristinu Muratović, udarala je rukama i nogama te joj ozbiljno prijetila usmrćenjem, čime bi počinila kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11.

13. Iz specijalističkog nalaza Kliničke bolnice Dubrava od 19. svibnja 2025. proizlazi da je Kristina Muratović pregledana nakon prijavljenog fizičkog napada te su joj utvrđene kontuzija glave, kontuzija lijeve strane prsnog koša i hematomi lijeve nadlaktice i natkoljenice. Rendgenskom obradom nisu utvrđeni znakovi akutne koštane traume, a tijekom devetosatnog promatranja nije bilo neurološkog pogoršanja.

14. Iz dopisa Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 21. svibnja 2025. proizlazi da je Kristina Muratović prijavila fizičko nasilje Fabricije Kurilić Marinac, navodeći da ju je udarila nogom u leđa, počupala za kosu i prijetila joj ubojstvom, dok je maloljetni Dominik izjavio da njegov otac Romano Marinac posjeduje pištolj.

15. Iz zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 21. svibnja 2025. proizlazi da je Kristina Muratović izjavila kako ju je Fabricija Kurilić Marinac na parkiralištu Gredelja fizički napala, udarala nogom u leđa, rukama po glavi i čupala za kosu te joj prijetila ubojstvom i lomljenjem kostiju. Navela je da je Romano Marinac bio prisutan događaju, da je pokušala zaštititi glavu te da je događaj prijavila policiji.

16. Iz zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 3. lipnja 2025. proizlazi da je Romano Marinac potvrdio svoju prisutnost na parkiralištu Gredelja, ali je naveo da je Kristina Muratović prva fizički nasrnula na Fabriciju Kurilić Marinac, da je između njih došlo do naguravanja i čupanja za kosu te da ih je pokušao razdvojiti. Negirao je da je Fabricija prijetila Kristini te je naveo da je Kristina prijetila njegovoj supruzi i njemu

17. Iz obavijesti Osnovne škole Borovje od 8. studenoga 2024., pod nazivom „Saznanje o obiteljskoj situaciji”, proizlazi da je Kristina Muratović dolazila u školu radi ostvarivanja kontakta sa sinom Dominikom, kojeg nije vidjela od 2023. godine. Škola je navela da je otac Romano Marinac dotad samostalno komunicirao sa školom, dok

se njegova partnerica predstavljala kao Dominikova majka. Iz razgovora s Dominikom proizlazi da nije želio vidjeti majku, da se osjećao povrijeđeno jer ga je napustila te da se bojao da bi ga mogla odvesti u Njemačku. Otac je naveo da susreti s majkom kod djeteta izazivaju stres i zdravstvene tegobe.

18. Iz zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 6. studenoga 2024. proizlazi da je Kristina Muratović izjavila kako je u Osnovnoj školi Borovje pokušala vidjeti sina Dominika, a potom otišla na adresu njegova stanovanja, gdje ga je vidjela kroz prozor. Navela je da su Romano Marinac i njegova supruga vikali na nju te da joj nije bilo omogućeno ostvarivanje kontakta s djetetom.

19. Iz zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 5. studenoga 2024. proizlazi da je Kristina Muratović prijavila kako bivši suprug Romano Marinac onemogućava ostvarivanje osobnih odnosa sa sinom Dominikom, kojeg posljednji put vidjela 7. svibnja 2023. godine. Navela je da joj ne odgovara na pozive i poruke te da nema informacije o djetetovu prebivalištu i školovanju.

20. Iz izvješća Osnovne škole Borovje od 7. svibnja 2024. o ponašanju i funkcioniranju učenika Dominika Marinca Muratovića proizlazi da je učenik opisan kao otvoren, komunikativan, druželjubiv i emocionalno topao, uz povremene teškoće u samoregulaciji ponašanja i poštovanju školskih pravila. Istaknuto je da su se navedene teškoće s vremenom smanjivale, da se uspješno prilagođavao razrednoj zajednici te da nije bio sklon sukobima.

21. Iz zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 3. travnja 2024. proizlazi da je Kristina Muratović prijavila kako joj bivši suprug Romano Marinac otežava ostvarivanje osobnih odnosa sa sinom Dominikom, da joj uskraćuje informacije o njegovu životu i školovanju te da je u ostvarivanje kontakata uključena i njegova supruga. Navela je da posljednji put vidjela sina u svibnju 2023. godine te da su između roditelja postojali dugotrajni nesporazumi oko ostvarivanja roditeljske skrbi. Iz priloženih ispisa elektroničkih poruka iz svibnja, kolovoza, rujna i listopada 2023. proizlazi da je postojala komunikacija o mogućnosti susreta s Dominikom, pri čemu su u porukama navedeni odgovori poput „Šta radi Dominik”, „Jel Dominiku bolje”, „Mogu ga vidjet”, „Jel ste u zg” i „Jel mogu pričat dodom”. Iz sadržaja je razvidno da je Kristina Muratović tražila informacije o djetetu i mogućnost kontakta s njim, dok se iz prikazanih dijelova prepiske ne može pouzdano utvrditi cjelokupan tijek komunikacije niti razlozi neostvarivanja susreta.

22. Iz rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ob-1028/19-5 od 28. svibnja 2019., na stranici 173 spisa, proizlazi da je sud razveo brak sklopljen 13. lipnja 2013. između Romana Marinca i Kristine Muratović te odobrio Plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi od 10. travnja 2019., koji čini sastavni dio navedenog rješenja. Rješenje je postalo pravomoćno i ovršno 28. svibnja 2019., budući da su se stranke odrekle prava na žalbu.

23. Iz elektroničke poruke Kristine Muratović upućene Hrvatskom zavodu za socijalni rad u studenome 2024. proizlazi da je opisala svoj dolazak u školu radi susreta sa sinom, navodeći da je Dominik izbjegao susret te da joj je Romanova supruga govorila da nema pravo viđati dijete i da mu stvara probleme i stres. Kristina je izrazila sumnju

da se na dijete utječe negativnim pričama o njoj te zatražila pomoć u ostvarivanju kontakata. Iz elektroničke obavijesti policije od 7. studenoga 2024. proizlazi da je Kristina Muratović 3. studenoga 2024. prijavila kako dulje vrijeme nije vidjela svoju djecu koja žive s bivšim suprugom Romanom Marincem, s kojim ima zajedničko skrbništvo. Iz priloženih ispisa elektroničke komunikacije putem aplikacije WhatsApp od 6., 8. i 10. studenoga 2023. proizlazi da je Kristina Muratović tražila informacije o sinu Dominiku i mogućnost ostvarivanja osobnih kontakata s njim. U porukama je navodila „Šta radi Dominik", „Možeš li poslat Dominika sutra kod mene kući malo" i „Možeš li poslat titi kod mene malo? Romano", dok je u odgovoru navedeno „Titi ide u školu u Njemačku" te „Jel može doć danas poslije škole doći". Iz ispisa elektroničke komunikacije od 7. veljače 2024. proizlazi da je Kristina Muratović ponovno tražila mogućnost susreta sa sinom, navodeći „Jel može doć danas poslije škole doći", dok je u odgovoru navedeno da je dječak bolestan, da ima povišenu temperaturu i virozu. U daljnjoj komunikaciji spominje se kupnja odjeće i obuće za dijete, pri čemu je Kristina navela da mu želi kupiti stvari, a druga strana odgovorila da dijete već ima potrebne stvari. Iz ispisa elektroničke komunikacije iz 2024. godine, u kojoj se raspravlja o kupnji mobitela i ostvarivanju kontakta s Dominikom, proizlazi da je Kristina Muratović iskazivala namjeru kupiti sinu mobilni telefon kako bi s njim mogla neposredno komunicirati. Iz ispisa elektroničke komunikacije od 16. svibnja 2025. proizlazi da je Kristina Muratović opisivala poteškoće u ostvarivanju kontakata sa sinom Dominikom, navodeći da je u međuvremenu kupila automobil kako bi mogla dolaziti u Zagreb i viđati dijete te da joj je zbog radnih obveza bilo teško organizirati putovanja. Navela je da želi ostvarivati kontakte sa sinom, ali da u tome nailazi na poteškoće, pri čemu je druga strana isticala potrebu prethodnog dogovaranja dolazaka. Iz ispisa elektroničke komunikacije od 16. svibnja 2025. u 12:13 sati proizlazi da je Kristina Muratović navela kako su ona i suprug kupili automobil te da bi njime mogla dolaziti u Zagreb i ostvarivati kontakte sa sinom. U odgovoru joj je navedeno da se dolasci moraju unaprijed dogovoriti, uz isticanje djetetovih školskih i drugih obveza. Iz ispisa elektroničke komunikacije od 16. svibnja 2025. u 14:32 do 14:34 sati proizlazi da je Kristina Muratović navela kako je sama kupila stvari za dijete, uključujući odjeću i obuću, dok joj je u odgovoru navedeno da dijete već ima potrebne stvari. Kristina je pritom navela da joj nije problem kupiti sinu potrebne stvari te da je spremna snositi troškove. Iz ispisa elektroničke komunikacije između Kristine Muratović i Romana Marinca, na stranicama 168 i 169 spisa, proizlazi da je Kristina Muratović obavijestila Romana Marinca kako je još u ožujku kontaktirala nadležnu socijalnu službu radi dogovora o viđanju djece, ali da je naknadno saznala kako osoba kojoj se obratila više ne radi. Navela je da je planirala doći u Zagreb do 22. travnja, tijekom razdoblja kada je Patricia imala slobodno, ali da zbog izostanka odgovora nije krenula na put. Zatražila je dogovor o susretu s Dominikom što prije, na što joj je Romano Marinac odgovorio: „Javi par dana prije nego sto mislis krenut i za prvi vikend koji dolazi cu ti ga predat preko tjedna nemoze radi skole". Na njezin upit kada Dominik ima slobodno odgovorio je da djeca imaju školu te ponovio da će joj Dominika predati za prvi vikend, pod uvjetom da se nekoliko dana ranije najavi. Kristina je pritom istaknula da dolazi iz velike udaljenosti, da želi sa sinom provesti više od dva dana te da bi ga, prema potrebi, sama vozila u školu, navodeći i da je Patricia poželjela vidjeti brata. Romano joj je odgovorio: „Reko sam ti uzmi ga za vikend", nakon čega je Kristina odgovorila „Ok". Iz ispisa elektroničke komunikacije od 2. svibnja 2025., na stranicama 169 i 170 spisa, proizlazi da je Kristina Muratović povodom Dominikova rođendana uputila čestitku u kojoj mu je poželjela sreću, zdravlje, ljubav i uspjeh. Istoga dana zatražila je mogućnost

telefonskog razgovora sa sinom, porukom „Dali mogu pricat dodom“, na što joj je Romano Marinac odgovorio „Vani je“. Kristina je potom navela da će pričekati njegov povratak kući te je u 14:21 sati ponovno upitala nalazi li se Dominik kod kuće ili u školi. U 14:26 sati zabilježen je neodgovoreni glasovni poziv, nakon čega je Kristina navela „Patricia zeli pricat bratom“. Romano joj je odgovorio „Dominik je vani sa drustvom“. Iz nastavka elektroničke komunikacije od 2. svibnja 2025., na stranicama 170 do 172 spisa, proizlazi da je Kristina Muratović izrazila namjeru poslati Dominiku rođendanski poklon, navodeći „Pa pitam da posaljem malok nesto“ i „To je samo sitnica za djete poklon za rodendan“. Romano Marinac odgovorio joj je „I netreba mu nista slat“ te „Kazem ti da ne treba“. Kristina je na to navela „Imam pravo poslat“, „Postoji glowo bolt“ i „Samo neko podigne“, ističući da želi poslati poklon bez obzira na protivljenje oca. U nastavku je navela „Kako ti znas dali njemu treba ili ne treba. Ja sam mu majka i tako zelim“, na što joj je Romano odgovorio: „Gledaj ajde me nemoj zamarat i opterecivatb kad ces doci i htjet ga uzet daj mu sta zelis nemam ja vremena sa tobom debatirat“. Kristina je potom odgovorila da nije riječ o debatiranju, nego o sitnici za djetetov rođendan.

24. Iz priloženih fotografija proizlazi da su dostavljene fotografije na kojima su prikazani dijete i odrasle osobe, bez podataka o vremenu i okolnostima njihova nastanka.

25. Sud je izmijenio činjenični opis na način da je iz sadržaja inkriminirane prijetnje izostavio riječi „Sad ću vas pobiti“, „Sad će poteći krv“ i „Pobit ću te“, zadržavši riječi „Ubit ću te, bit će krvi“. Time je sužen činjenični opis u dijelu koji se odnosi na sadržaj izrečenih prijetnji od strane optuženice, dok su svi ostali činjenični navodi ostali neizmijenjeni. Navedenom izmjenom nije izmijenjen identitet inkriminiranog događaja niti bitna obilježja kaznenog djela prijetnje koje se optuženici stavlja na teret, budući da su i u tako izmijenjenom činjeničnom opisu ostale sadržane prijetnje usmrćenjem, namjera zastrašivanja oštećenice te posljedica u vidu izazivanja osjećaja straha za njezin život i sigurnost. Ova izmjena je izvršena na način da je sud iz sadržaja inkriminirane prijetnje izostavio riječi „Sad ću vas pobiti“, „Sad će poteći krv“ i „Pobit ću te“, zadržavši riječi „Ubit ću te, bit će krvi“, uskladivši ga s iskazima oštećenice Fabricije Kurilić Marinac i svjedoka Romana Marinca. Naime, oštećenica je iskazala da joj je optuženica tijekom događaja prijetila riječima „Ubit ću te“, a na posebno pitanje zastupnice optužbe navela je da je optuženica, nakon fizičkog sukoba, prilikom njihova ulaska u automobil, govorila „Ubit ću vas“ i „Bit će krvi“, dok ostale izraze prijetnji iz prvotnog činjeničnog opisa nije navela. Svjedok Romano Marinac također je potvrdio da je optuženica nakon sukoba govorila da će biti krvi, istaknuvši da su mu upravo te riječi posebno ostale u sjećanju. Iako mu je predočen raniji iskaz od 5. lipnja 2025., u kojem su bile navedene sve prijetnje iz prvotnog činjeničnog opisa, svjedok je izričito naveo da se zbog proteka vremena nije mogao sa sigurnošću sjetiti točnih riječi, ali je potvrdio da je optuženica ponavljala da će biti krvi. Stoga je sud izostavio one izraze prijetnji koji nisu bili pouzdano potvrđeni iskazima svjedoka na raspravi, zadržavši prijetnje usmrćenjem i da će biti krvi koje proizlaze iz iskaza oštećenice i svjedoka Romana Marinca, čime nije izmijenjen identitet inkriminiranog događaja, a niti je optuženici stavljeno neko teže ili drugo kazneno djelo na teret.

26. Na temelju savjesne ocjene izvedenih dokaza, kako svakog pojedinačno, tako i svih dokaza u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da je optužena Kristina Muratović 18. svibnja 2025. na parkiralištu tvornice Gredelj u Zagrebu oštećenici

Fabriciji Kurilić Marinac uputila ozbiljnu prijetnju usmrćenjem riječima „Ubit ću te, bit će krvi“, s namjerom da je ustraši, čime je ostvarila obilježja kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11.

27. U ovom postupku nesporno je da su se 18. svibnja 2025. oko 21:30 sati na parkiralištu tvornice Gredelj u Zagrebu susreli optužena Kristina Muratović, oštećenica Fabricija Kurilić Marinac i svjedok Romano Marinac radi primopredaje maloljetnog Dominika.

28. Sporno je je li optužena Kristina Muratović tijekom navedenog događaja oštećenici Fabriciji Kurilić Marinac uputila riječi „Ubit ću te, bit će krvi“, s namjerom da je ustraši, te jesu li te riječi kod oštećenice izazvale strah za njezin život i sigurnost, kako se to optuženici stavlja na teret.

29. Optužena Kristina Muratović u svojoj je obrani porekla počinjenje kaznenog djela, navodeći da je prilikom primopredaje sina Dominika zakasnila zbog prometne gužve, o čemu je prethodno obavijestila Romana Marinca. Tvrdila je da ju je Fabricija Kurilić Marinac, unatoč isprici zbog kašnjenja, prva verbalno i fizički napala, više puta udarala, čupala za kosu i prijetila joj usmrćenjem, dok ju je ona samo odgurnula, ne uzvraćajući udarce niti upućujući prijetnje, kako na parkiralištu tako ni u policijskoj postaji. Navela je da je napad odmah prijavila policiji te da je zbog zadobivenih ozljeda liječnički zbrinuta. Istaknula je i dugogodišnje nesuglasice s Romanom i Fabricijom zbog onemogućavanja kontakata sa sinom, smatrajući da su je neosnovano prijavili radi ograničavanja njezinih roditeljskih prava. Međutim, sud nije prihvatio dio njezine obrane u kojem je porekla izrečene prijetnje, jer su suprotni iskazu oštećene Fabricije Kurilić Marinac te iskazu svjedoka Romana Marinca, te su ocijenjeni usmjerenima izbjegavanju kaznenopravne odgovornosti optuženice, time da su prijetnje i fizičko postupanje oštećenice na njezinu štetu predmet drugog kaznenog postupka.

30. Prema tome, takvo utvrđenje o izrečenim prijetnjama sud prvenstveno temelji na iskazu oštećene Fabricije Kurilić Marinac, koji u odlučnom dijelu nalazi vjerodostojnim, jasnim i uvjerljivim te potkrijepljenim iskazom svjedoka Romana Marinca. Prije svega, iz međusobno sukladnih iskaza oštećene Fabricije Kurilić Marinac i svjedoka Romana Marinca proizlazi da je optužena Kristina Muratović tijekom sukoba objema rukama uhvatila oštećenicu za kosu i vukla je, pri čemu je oštećenica navela da je optuženicu odgurnula kako bi se oslobodila njezina zahvata, dok je Romano potvrdio da je intervenirao radi njihova razdvajanja te Fabriciju smjestio u automobil. Dakle, oštećenica je opisala da je prilikom primopredaje djeteta, nakon verbalne prepirke zbog kašnjenja optuženice, došlo do fizičkog sukoba, nakon čega je Romano Marinac intervenirao i smjestio je u automobil. Izričito je navela da joj je optuženica vikala „Ubit ću te“, a na posebno pitanje zastupnice optužbe precizirala je da je optuženica, nakon fizičkog sukoba, u trenutku kada su ulazili u automobil, govorila „Sad ćete vidjeti“, „Ubit ću vas“, „Strpat ću vas u zatvor“ i „Bit će krvi“. Pritom je pojasnila da je optuženica riječi da će biti krvi ponavljala i u Policijskoj postaji Dubrava, kao nastavak prijetnji prethodno izrečenih na parkiralištu Gredelj.

31. Iskaz oštećenice u bitnom je dijelu sukladan iskazu svjedoka Romana Marinca, koji je također opisao sukob kojom prilikom je morao intervenirati radi razdvajanja sudionica te kako bi smjestio oštećenicu u automobil, nakon čega je optuženica vikala

da će biti krvi. Svjedok je posebno naglasio da su mu upravo te riječi ostale u sjećanju te potvrdio da ih je optuženica ponavljala i u Policijskoj postaji Dubrava. Sud je pritom na umu da je svjedok Romano Marinac, nakon što mu je predočen raniji iskaz od 5. lipnja 2025., nije mogao sa sigurnošću potvrditi sve tada navedene izraze prijetnji, ali je nedvojbeno potvrdio da je optuženica ponavljala da će biti krvi. Navedeno ne dovodi u pitanje vjerodostojnost njegova iskaza u dijelu koji je sa sigurnošću potvrdio, osobito jer se upravo taj dio podudara s iskazom oštećenice.

32. Sud je imao na umu da su oštećenica i svjedok Romano Marinac bračni drugovi te da između njih i optužene Kristine Muratović postoje dugotrajno narušeni odnosi. Međutim, ta okolnost sama po sebi ne čini njihove iskaze nevjerodostojnima. Odlučno je da su oboje neposredno sudjelovali u događaju i suglasno opisali okolnosti u kojima su prijetnje izrečene, osobito da su uslijedile nakon sukoba, prilikom smještanja oštećenice u automobil. Njihovi iskazi podudaraju se i u pogledu sadržaja prijetnje da će biti krvi te njezina ponavljanja u policijskoj postaji.

33. Obranu optuženice, kojom poriče da je oštećenici izrekla bilo kakvu prijetnju, sud u tom dijelu ne prihvaća jer je suprotna navedenim suglasnim dijelovima iskaza oštećenice i Romana Marinca. Optuženica je tvrdila da je Fabricija prva fizički nasrnula na nju, udarala je i prijetila joj, dok ona sama nije izgovorila ništa osim da će pozvati policiju. Međutim, takvo poricanje prijetnji sud ne nalazi uvjerljivim u odnosu na konkretne i međusobno sukladne navode oštećenice i svjedoka Romana Marinca o izgovaranju riječi da će biti krvi te izričit iskaz oštećenice o prijetnji usmrćenjem.

34. Sud je pritom razmotrio i službenu zabilješku o dojavi III. Policijske postaje Zagreb od 18. svibnja 2025., iz koje proizlazi da je optuženica u 21:45 sati prijavila da ju je Fabricija fizički napala, kao i specijalistički nalaz Kliničke bolnice Dubrava od 19. svibnja 2025., kojim su kod optuženice utvrđene kontuzija glave, kontuzija lijeve strane prsnog koša te hematomi lijeve nadlaktice i natkoljenice. Navedene isprave potvrđuju pravodobnost optuženičine prijave fizičkog napada i postojanje njezinih tjelesnih ozljeda, ali ne sadrže utvrđenja koja bi isključivala izricanje prijetnji Fabriciji. Jednako tako, iz dopisa i zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Dubrava, od 21. svibnja 2025. proizlazi da je optuženica prijavljivala fizički napad i prijetnje oštećenice, dok iz zapisnika istog tijela od 3. lipnja 2025. proizlazi da je Romano Marinac iznio suprotnu verziju fizičkog sukoba te naveo da je optuženica prijetila njemu i njegovoj supruzi. Te isprave potvrđuju postojanje suprotstavljenih tvrdnji o fizičkom sukobu, ali ne dovode u pitanje zaključak o izrečenoj prijetnji koji sud temelji na neposrednim iskazima oštećenice i Romana Marinca.

35. Sud je uzeo u obzir i činjenicu da je protiv Fabricije Kurilić Marinac podignuta optužnica Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu od 18. veljače 2026. zbog kaznenog djela prijetnje povezanog s istim događajem, pri čemu joj se stavlja na teret i fizičko postupanje prema Kristini Muratović. Međutim, pitanje je li Fabricija Kurilić Marinac počinila kazneno djelo na štetu Kristine Muratović predmet je zasebnog kaznenog postupka i o njezinoj se kaznenoj odgovornosti odlučuje u tom postupku. Stoga treba naglasiti kako se u ovom postupku ne utvrđuje njezina kaznenu odgovornost niti se može prejudicirati ishod drugog postupka, već se utvrđuje je li optužena Kristina Muratović počinila kazneno djelo prijetnje na štetu Fabricije. Čak i eventualno utvrđenje da je Fabricija prethodno fizički napala optuženicu ne bi samo po

sebi isključivalo kaznenu odgovornost optuženice za naknadno izrečenu ozbiljnu prijetnju usmrćenjem.

36. Nadalje, iz rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 28. svibnja 2019., zapisnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, obavijesti Osnovne škole Borovje te priložene elektroničke komunikacije proizlazi da su između optuženice i Romana Marinca postojali dugotrajni nesporazumi u vezi s ostvarivanjem osobnih odnosa s maloljetnim Dominikom. Navedena dokumentacija objašnjava okolnosti i pozadinu sukoba te razlog zbog kojeg su se sudionici sastali na parkiralištu Gredelj. Dodatno treba navesti kako iz opsežne priložene elektroničke komunikacije i obraćanja nadležnim institucijama proizlazi da je optužena Kristina Muratović tijekom 2023., 2024. i 2025. godine u više navrata nastojala ostvariti kontakte sa sinom Dominikom, raspitivala se o njemu, predlagala susrete te mu pokušavala čestitati rođendan, poslati poklon i osigurati mogućnost neposredne komunikacije. Istodobno, iz poruka Romana Marinca proizlazi da je susrete uvjetovao prethodnim dogovorom i uglavnom ograničavao na vikende zbog školskih obveza, dok se protivio predloženom načinu slanja rođendanskog poklona. Navedena dokumentacija, i dalje upućuje na dugotrajne nesuglasice roditelja oko ostvarivanja osobnih odnosa s djetetom, ali sama po sebi ne dokazuje da je otac djeteta namjerno onemogućavao kontakte niti je odlučna za utvrđivanje inkriminirane prijetnje.

37. Da se u konkretnom slučaju radi o ozbiljnoj prijetnji proizlazi iz riječi koje je optužena Kristina Muratović uputila oštećenoj Fabriciji Kurilić Marinac tijekom događaja 18. svibnja 2025. na parkiralištu tvornice Gredelj u Zagrebu, kada joj je prilikom njezina ulaska u automobil, prijetila riječima „Ubit ću te, bit će krvi“. Ozbiljnost prijetnje ocjenjuje se ne samo prema sadržaju izgovorenih riječi, nego i prema okolnostima i kontekstu cjelokupnog događaja. Navedene riječi, izgovorene neposredno nakon sukoba između optuženice i oštećenice, po svojem sadržaju i okolnostima predstavljaju ozbiljnu prijetnju oduzimanjem života, objektivno prikladnu da kod osobe kojoj su upućene izazovu osjećaj straha, osobne ugroženosti i zabrinutosti za vlastitu sigurnost. Ozbiljnosti prijetnje dodatno pridonosi okolnost da je optuženica, prema suglasnim iskazima oštećenice Fabricije Kurilić Marinac i svjedoka Romana Marinca, riječi da će biti krvi ponavljala i u Policijskoj postaji Dubrava, što upućuje na to da se nije radilo samo o usputno izgovorenim riječima tijekom međusobne prepirke. Pritom sud nalazi da izravno izricanje prijetnje usmrćenjem proizlazi iz iskaza oštećenice, dok svjedok Romano Marinac pouzdano potvrđuje izricanje riječi da će biti krvi, čime u tom odlučnom dijelu sukladno potvrđuje njezin iskaz.

38. Proanaliziravši i ocijenivši sve provedene dokaze, svaki pojedinačno i u njihovoj ukupnosti, ovaj sud nalazi nedvojbeno utvrđenim da su se u radnjama optužene Kristine Muratović, koja je oštećenioj Fabriciji Kurilić Marinac uputila inkriminiranu prijetnju, ostvarila sva objektivna obilježja kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11., upravo na način kako joj je to izmijenjenim činjeničnim opisom stavljeno na teret, pri čemu je optuženica postupala s izravnom namjerom, odnosno bila je svjesna značenja i prijetećeg sadržaja izgovorenih riječi te ih je htjela uputiti oštećenici radi njezina zastrašivanja. Naime, optuženica je, s obzirom na sadržaj riječi i okolnosti u kojima su izgovorene, bila svjesna da izravno obraćanje oštećenici riječima „Ubit ću te, bit će krvi“, osobito nakon prethodnog sukoba, predstavlja ozbiljnu

prijetnju oduzimanjem života, objektivno prikladnu za izazivanje straha za život i osobnu sigurnost. Da se radilo o ponašanju usmjerenom upravo na zastrašivanje oštećenice, sud zaključuje iz činjenice da su prijetnje bile upućene oštećenoj nakon međusobnog sukoba, u trenutku kada ju je Romano Marinac smjestio u automobil, kao i iz ponavljanja riječi da će biti krvi u policijskoj postaji. Motiv takvog postupanja sud nalazi u međusobnom sukobu i narušenim odnosima između optuženice i oštećenice, nastalom u okolnostima primopredaje maloljetnog Dominika, pri čemu proizlazi da je neposredan povod sukobu bilo kašnjenje optuženice s povratkom djeteta. Pritom pitanje eventualnog protupravnog postupanja Fabricije Kurilić Marinac prema optuženici predstavlja predmet zasebnog kaznenog postupka i ne prejudicira se ovom presudom.

39. Svijest optuženice o protupravnosti njezina postupanja sud nalazi utvrđenom imajući u vidu sadržaj i okolnosti izgovorene prijetnje, njezino izravno upućivanje oštećenici te ponavljanje riječi da će biti krvi u policijskoj postaji.

40. Na temelju svega izloženoga, ocjenom iskaza oštećene Fabricije Kurilić Marinac i svjedoka Romana Marinca, te njihovim dovođenjem u vezu s obranom optuženice i ostalom izvedenom materijalnom dokumentacijom, sud utvrđuje da je optužena Kristina Muratović svojim postupanjem ostvarila objektivna i subjektivna obilježja kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11, budući da je oštećenici Fabriciji Kurilić Marinac, nakon međusobnog sukoba, ozbiljno prijetila usmrćenjem riječima „Ubit ću te, bit će krvi“, postupajući s namjerom njezina zastrašivanja.

41. Obranu optužene Kristine Muratović sud je prihvatio kao životnu i uvjerljivu u dijelu u kojem je opisala ranije nesuglasice vezane za ostvarivanje osobnih odnosa, susreta i druženja sa sinom Dominikom, dogovaranje primopredaje, kašnjenje, budući da navedene okolnosti u bitnom proizlaze i iz iskaza oštećenice kao i svjedoka Romana Marinca te priložene dokumentacije. Prihvaćeni su i njezini navodi da je neposredno nakon događaja prijavila fizički napad te da je zadobila tjelesne ozljede, što potvrđuju službena zabilješka o dojavi III. Policijske postaje Zagreb od 18. svibnja 2025. i specijalistički nalaz Kliničke bolnice Dubrava od 19. svibnja 2025. Međutim, sud nije prihvatio njezinu obranu u dijelu u kojem je porekla izricanje bilo kakvih prijetnji oštećenoj Fabriciji Kurilić Marinac, jer je to suprotno iskazu oštećenice o prijetnji usmrćenjem i međusobno sukladnim iskazima oštećenice i svjedoka Romana Marinca o ponavljanju riječi da će biti krvi.

42. Sud je iskaz oštećene Fabricije Kurilić Marinac prihvatio kao životan, logičan, uvjerljiv i vjerodostojan u odlučnom dijelu u kojem je opisala da ju je optuženica tijekom sukoba objema rukama uhvatila za kosu i vukla, zbog čega ju je odgurnula nastojeći se osloboditi, nakon čega je intervenirao svjedok Romano Marinac i smjestio je u automobil, kao i da joj je optuženica prilikom ulaska u automobil prijetila usmrćenjem riječima „Ubit ću te“ te govorila da će biti krvi. Njezin iskaz u tom dijelu sud nalazi uvjerljivim jer je konkretno opisala način odvijanja sukoba, postupanje optuženice, okolnosti i trenutak izricanja prijetnji, njihov sadržaj te njihovo ponavljanje u policijskoj postaji, a takav opis u bitnom je podudaran s iskazom svjedoka Romana Marinca. Njezine tvrdnje da nije udarala optuženicu sud nije smatrao odlučnima za utvrđivanje izrečene prijetnje, imajući u vidu medicinski utvrđene ozljede optuženice i postojanje zasebnog kaznenog postupka u kojem se ispituje postupanje oštećenice.

43. Iskaz svjedoka Romana Marinca sud je prihvatio kao životan, logičan i uvjerljiv u dijelu u kojem je opisao nastanak sukoba, postupanje optuženice koja je objema rukama vukla oštećenicu za kosu, svoje interveniranje radi razdvajanja sudionica, smještanje oštećenice u automobil te izricanje riječi optuženice da će biti krvi. Posebno je značajno da je svjedok upravo te riječi izdvojio kao one koje su mu ostale u sjećanju te ih je sa sigurnošću potvrdio i nakon predočavanja ranijeg iskaza.

44. Pročitana materijalna dokumentacija u cijelosti je prihvaćena s obzirom da nije ničim dovedena u sumnju.

45. Prilikom odluke o kazni sud je primijenio opće pravilo o izboru vrste i mjere kazne iz članka 47. KZ/11 te je u odnosu na optuženu Kristinu Muratović ocijenio sve olakotne i otegotne okolnosti, vodeći računa o stupnju njezine krivnje, težini počinjenog kaznenog djela, okolnostima pod kojima je počinjeno te svrsi kažnjavanja.

46. Kao olakotnu okolnost na strani optuženice sud je cijenio njezinu dosadašnju kaznenu neosuđivanost, što upućuje na zaključak da počinjenje kaznenih djela nije bilo njezin dosadašnji ustaljeni obrazac ponašanja. Sud je pritom imao u vidu i okolnosti u kojima je djelo počinjeno, odnosno da je do izricanja prijetnje došlo tijekom sukoba povezanog s primopredajom maloljetnog djeteta, u kontekstu prethodno narušenih obiteljskih odnosa.

47. Sud je imao u vidu i činjenicu da je optuženica ranije prekršajno kažnjavana zbog prekršaja iz Zakona o sigurnosti prometa na cestama, međutim, tu okolnost nije posebno cijenio kao otegotnu, budući da se radi o prekršaju koji po svojoj prirodi nije povezan s predmetnim kaznenim djelom.

48. Odlučujući o vrsti i visini kazne, sud je uzeo u obzir zakonom propisani kazneni okvir za kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11, za koje je zaprijećena kazna zatvora do tri godine, kao i težinu konkretnog djela, stupanj krivnje optuženice te okolnosti njegova počinjenja.

49. Stoga je sud, cijeneći sve prethodno izložene okolnosti, kako one koje se tiču osobe optuženice, tako i one koje se odnose na počinjenje djela, optuženu Kristinu Muratović osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, te joj izrekao uvjetnu osudu na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ako optuženica u vremenu provjeravanja od dvije godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo. Naime, sud smatra da se i uvjetnom osudom može ostvariti svrha specijalne prevencije, odnosno utjecati na optuženicu da ubuduće ne čini kaznena djela, kao i svrha generalne prevencije, izražavanjem društvene osude za počinjeno djelo, jačanjem povjerenja građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava te razvijanjem svijesti o nedopuštenosti i pogibeljnosti takvog postupanja.

50. Sud je pritom osobito vodio računa o dosadašnjoj kaznenoj neosuđivanosti optuženice te okolnostima konkretnog događaja, ocijenivši da kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, koja je primjerena težini počinjenog djela i stupnju njezine krivnje, nije potrebno neposredno izvršiti jer se opravdano može očekivati da će se i uvjetnom osudom postići svrha kažnjavanja. Takvom sankcijom optuženici se pruža mogućnost

da svoje buduće ponašanje uskladi sa zakonom, bez potrebe za neposrednim izvršenjem kazne zatvora. S obzirom na navedene olakotne okolnosti, ali i ozbiljnost izrečene prijetnje usmrćenjem te njezino ponavljanje u dijelu koji se odnosi na riječi da će biti krvi, sud smatra da je vrijeme provjeravanja od dvije godine primjereno i dostatno za ostvarenje svrhe uvjetne osude. U tom će razdoblju optuženica, pod prijetnjom izvršenja izrečene kazne zatvora, imati mogućnost pokazati da je uvjetna osuda na nju djelovala u smislu specijalne prevencije te da eventualne buduće nesuglasice, uključujući one povezane s ostvarivanjem roditeljskih prava i obveza, neće rješavati prijetnjama ili drugim protupravnim ponašanjem, nego na zakonom dopušten način. Time će ujedno imati priliku opravdati ocjenu suda da i bez izvršenja kazne zatvora neće ubuduće činiti kaznena djela, jer u protivnom, uz ispunjenje zakonskih pretpostavki, može doći do opoziva uvjetne osude i izvršenja izrečene kazne zatvora.

51. Na temelju članka 54. KZ/11. optuženoj Kristini Muratović je određeno da će se, u slučaju opoziva uvjetne osude, u kaznu zatvora na koju je osuđena uračunati vrijeme oduzimanja slobode od 18. svibnja 2025. u 23,00 sati do 19. svibnja 2025. u 20,04 sati.

52. Na temelju članka 148. stavka 1. ZKP/08. optužena Kristina Muratović dužna je naknaditi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 6. ZKP/08. u paušalnom iznosu od 200,00 eura, a koji trošak je dužna platiti u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti ove presude. Naime, optuženica je zaposlena, s primanjima od 600,00 eura te je dužna skrbiti o svoje troje djece, pa je ocjena suda da podmirenjem ovih troškova neće biti dovedena u pitanje njezina životna egzistencija, kao niti egzistencija osoba o kojima je dužna skrbiti.

53. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zagreb, 5. listopada 2026.

Sudac:
Maja Ivanović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi ovome sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke, a o istoj odlučuje Županijski sud kao sud II stupnja.

DNA:
1 Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu na broj: KO-DO-1053/2025.
2. Optužena Kristina Muratović
3. Braniteljica optuženika, odvjetnica Mihaela Vilus
4. Oštećena Fabricija Kurilić Marinac

Broj zapisa: **9-3088e-747c2**

Kontrolni broj: **00713-2e92c-c3d01**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski kazneni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.